

Categoria OPINIE

locul II

Vlad Odobescu, “Scrisoare către un om nou” – articol publicat în [Opinia Veche](#) (31.10.2011)

Dragă cetățene numărul 7.000.000.000,

Știu că ești suflet și nu matematică, te rog să mă ierți că-ți zic așa. Folosesc convenția asta fiindcă n-am habar dacă ai tăi s-au gândit încă la un nume. Uite, ca să fim chit, eu sînt cetățeanul numărul 4.692.163.974, după cum zice un calculator de oameni, pe site-ul BBC. N-am trecut pe plic numărul casei tale, nici vreo stradă – poate că strada ta cinstește numele unui rege, al unui scriitor publicat abia după moarte, sau poate e o floare banală, pe cine interesează? Nu știu țara, nici continentul tău, o să-l las pe poștaş să se ocupe de amănuntele astea.

Îți scriu să te anunț că nici n-ai venit bine pe lume și ai creat deja vîlvă, ești eroul necunoscut al momentului. S-au făcut calcule inutile și s-a aflat, de exemplu, că 7 miliarde de oameni puși unul lîngă altul ar ajunge la a paisprezecea parte din distanța până la Soare, respectiv de 27 de ori distanța pînă la Lună. De parcă ar accepta vreodată atîția oameni să stea aliniați.

E adevărat, sosirea ta îi deranjează pe unii: cică se mișcă prea repede contorul, iar oamenii au răscolit prea mult Pămîntul, cică trebuie luate măsuri înainte să murim cu toții de foame ori în războaie cumplite. Nu te lua după ei: supărații de azi nu sînt stăpînii planetei, ci doar chiriașii unei bucăți din aluatul său. Faptul că s-au născut ceva mai devreme nu le rezervă privilegii.

Au avut loc destule fapte condamnabile înainte să vii încoace: au fost molime, incendii, lupte cu săbii și gloanțe. La un moment dat, unii oamenii au urcat în mașini imense, au turat motoare complicate și au pus la pămînt păduri, au deviat cursuri de apă după bunul plac, au ucis specii întregi de animale. Însă alții au ridicat piramide și castele, au desprins pietre mari și au scos din ele zei, au scris poezii sau au cîntat. Oamenii sînt mai mult buni decît răi, eu așa zic. Iar diminețile miros în continuare frumos, chiar și în marile orașe.

Am văzut acum cîteva zile niște imagini din spațiu, furnizate de un satelit care se plimbă întruna peste coaja planetei. Se văd peste tot luminițe, rîuri și lacuri strălucitoare. Dacă ar fi și sonor, ai auzi o bîzîială continuă: în ea se topesc toate certurile și rîsetele lumii, convorbiri telefonice și vorbe de iubire. O să afli aici chestii inutile, dar și destule minuni.

Lumea de azi nu se învîrte pentru indivizii neinformați, așa că, în finalul acestei scrisori, îți mai transcriu cîteva știri. A murit recent un dictator, de mîna propriului popor. În schimb, un cîine din rasa beagle a supraviețuit după ce a fost dus în camera de gazare, pentru a fi eutanasiat. Grupuri de oameni încearcă să cucerească marile centre financiare ale planetei, în timp ce

dinozauri făcuți din dovleci ocupă străzile unei metropole. E cam dezordine aici, dar o să te obișnuiești. *Publicat în revista "Opinia veche" (nr. 411, 31 octombrie – 6 noiembrie 2011)*